

РЕШЕНИЕ

№ 494

гр. Габрово, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Т. Христов

при участието на секретаря Даниела Ат. Марчева
като разгледа докладваното от Христо Т. Христов Гражданско дело № 20224210100433 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството се води по осъдителен иск, подаден от „АРИС БАЛТИЯ“ ООД, рег.№ 40003269708, със седалище и адрес на управление: гр. Рига, Р Латвия, ул. "Дзелзавас" № 74 против ЕТ „ИСКРЕН – ВЕСЕЛИН ПЪРВАНОВ“, с ЕИК 106513562, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ж.к. СЕНИЧЕ, бл. 55, вх. Г, ап. 79.

I. Искания и възражения на страните, сочени обстоятелства от значение за претендраните права и възражения:

A. От страна на ищеца:

Твърди, че дружеството-ищец сключило с ответника Договор № BG/059/2021/AB от 07.06.2021 г., по силата на който се задължило да издаде на клиента карти АРИС или талони, които му дават право да получава продукти от бензиностанции, с които Арис Балтия ООД има договорни отношения, в това число зареждане на гориво и ползване на предоставяните от бензиностанцията услуги. За ползваните услуги заплащал изпълнителят, а клиентът бил длъжен да извършва плащания за тях въз основа на получени сметки (фактури), съгласно условията на договора. Сметката съдържала времето и мястото на зареждане, видът и количеството на горивото и неговата парична стойност, както и списък на получените услуги и таксата за обслужване на карта АРИС, ако има такава. Изпълнителят изпращал на клиента оригиналът на сметката на посочен от него имейл адрес, който в настоящия случай бил iskren_parvanov@abv.bg. По този начин клиентът упълномощавал изпълнителя да издава по електронен път сметки (фактури), без неговия подпис. При условията на настоящия договор ЕТ „ИСКРЕН - ВЕСЕЛИН ПЪРВАНОВ“ зареждал гориво чрез собствени превозни средства в периода 03.09.2021 - 06.10.2021 г. на бензиностанции в Унгария на обща стойност 12 349,04 лева, за което били издадени

следните фактури: Фактура № HU 000328/21 от 15.09.2021 г. за сумата от 5 144,58 лева за 2 158,94 литра дизел, зареждани както следва: на 03.09.2021г. от камион с рег. № BP9808CB – 300,61 литра; на 04.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 401,56 литра; на 08.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 453,52 литра; на 13.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 381,54 литра; на 14.09.2021г. от камион с рег. № BP9808CB – 407,62 литра; на 14.09.2021 г. от камион с рег. № BP3065CC – 214,09 литра; Фактура № HU 000356/21 от 30.09.2021 година за сумата от 5 064,84 лева за 2 103,55 литра дизел, зареждани както следва: на 17.09.2021 г. от камион с рег. № BP9808CB – 361,48 литра; на 17.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 592,69 литра; на 18.09.2021г. от камион с рег. № BP3065CC – 305,36 литра; на 24.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 335,01 литра; на 24.09.2021г. от камион с рег. № BP3065CC – 207,31 литра; на 29.09.2021г. от камион с рег. № BP3065CC – 301,70 литра; Фактура № HU 000370/21 от 15.10.2021 година за сумата от 2 139,62 лева за 852,09 литра дизел, зареждани както следва: на 04.10.2021г. от камион с рег. № BP9808CB – 250,78 литра; на 05.10.2021г. от камион с рег. № CB4492PB – 234,30 литра; на 06.10.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 367,01 литра.

Въпреки поетите задължения с договора, до настоящия момент клиентът не заплатил на „АРИС БАЛТИЯ“ООД стойността на закупеното гориво. Поради забава на дължимите плащания, клиентът дължал и лихва за забава в общ размер от 568,23 лева, считано от датата на падеж на всяка една от фактурите до датата на завеждане на исковата молба, както следва:

- По фактура № HU 000328/21 от 15.09.2021 г. - мораторна лихва за периода от 16.09.2021 г. до 11.03.2022 г. в размер на 252,94 лв.;

- По фактура № HU 000356/21 от 30.09.2021 г. - мораторна лихва за периода от 01.10.2021 г. до 11.03.2022 г. в размер на 227,92 лв.;

- По фактура № HU 000328/21 от 15.09.2021 г. - мораторна лихва за периода от 16.10.2021 г. до 11.03.2022 г. в размер на 87,37 лв.

Искането на ищеца е съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати:

- сумата 12 349,04 лева, представляващи стойността на 5114,58 литра дизел, заредени от товарни автомобили на ответника - едноличен търговец, на бензиностанции в Унгария;

- сумата 568,23 лева, представляващи законната лихва върху главницата, считано от датата на падежите на всяка една от фактурите до датата на подаване на исковата молба,

както и да му бъдат присъдени направените разноските по делото.

Б. От страна на ответника:

Оспорва предявените икове и счита, че те следва да бъдат оставени без уважение.

II. Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност от фактическа и правна страна намира следното:

1. Правна квалификация:

Пред съда е предявен осъдителен иск с правна квалификация чл. 356 ал. 2 във

вр. с чл. 348 от ТЗ във вр. с чл. 280 във вр. с чл. 79 ал. 1 от ЗЗД – за заплащане на направени разноски за изпълнение на поръчката и уговореното възнаграждение по комисионен договор и акцесорен иск с правно основание чл. 86 ал. 1 от ЗЗД за заплащане на мораторна лихва, сбор от мораторните лихви върху всяка от фактурите от датата на просрочието до 11.03.2022 г.

2. От фактическа страна:

Между ищеца и ответника е сключен Договор № BG/059/2021/AB от 07.06.2021 г. /неоспорен от ответника/, по силата на който ищецът се задължил да издаде на клиента карти АРИС или талони, които му дават право да получава продукти от бензиностанции, с които Арис Балтия ООД има договорни отношения, в това число зареждане на гориво и ползване на предоставяните от бензиностанцията услуги. Съгласно договора ищецът има задължението да заплаща предоставените стоки и услуги на съответните бензиностанции, а ответникът – да заплаща на ищеца получените стоки и услуги въз основа на получени сметки/фактури на посочен от него електронен адрес iskren_pafvanov.dbv.bg по цени на съответните бензиностанции.

От ищеца са представени и не са оспорени от ответника следните фактури:

- Фактура № HU 000328/21 от 15.09.2021 г. за сумата от 5 144,58 лева за 2 158,94 литра дизел, зареждани съгласно подробното описание в приложението към самата фактура, както следва: на 03.09.2021г. от камион с рег. № BP9808CB – 300,61 литра; на 04.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 401,56 литра; на 08.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 453,52 литра; на 13.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 381,54 литра; на 14.09.2021г. от камион с рег. № BP9808CB – 407,62 литра; на 14.09.2021 г. от камион с рег. № BP3065CC – 214,09 литра;

- Фактура № HU 000356/21 от 30.09.2021 година за сумата от 5 064,84 лева за 2 103,55 литра дизел, зареждани съгласно подробното описание в приложението към самата фактура, както следва: на 17.09.2021 г. от камион с рег. № BP9808CB – 361,48 литра; на 17.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 592,69 литра; на 18.09.2021г. от камион с рег. № BP3065CC – 305,36 литра; на 24.09.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 335,01 литра; на 24.09.2021г. от камион с рег. № BP3065CC – 207,31 литра; на 29.09.2021г. от камион с рег. № BP3065CC – 301,70 литра;

- Фактура № HU 000370/21 от 15.10.2021 година за сумата от 2 139,62 лева за 852,09 литра дизел, зареждани съгласно подробното описание в приложението към самата фактура, както следва: на 04.10.2021г. от камион с рег. № BP9808CB – 250,78 литра; на 05.10.2021г. от камион с рег. № CB4492PB – 234,30 литра; на 06.10.2021г. от камион с рег. № CB3514KK – 367,01 литра.

3. От правна страна:

Безспорно е, че между страните е подписан Договор № BG/059/2021/AB от 07.06.2021 г., който представлява комисионен договор по смисъла на чл. 348 от ТЗ. По посочения договор ответникът се явява доверител и има правото да ползва услугите и купува стоките от указани в договора вериги бензиностанции и задължението да заплати същите по цените им в съответната бензиностанция на ищеца – комисионер, а комисионерът да заплати на бензиностанциите стоките и услугите - външно по отношение на настоящия иск отношение, по което правата и задълженията възникват

между ищеца и третото лице /чл. 349 ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/. От неоспорените по делото фактури, посочени във фактическата част, се установява безспорно, че ответникът има задължения за заредено гориво на бензиностанции в Р Унгария - 5114,58 литра дизел на обща стойност 12 349,04 лева. В подкрепа на посоченото задължение на ответника са и представените от ищеца извлечения от счетоводството му по счетоводната партида на ЕТ "Искрен - Веселин Първанов", извлечение от регистъра на плащанията, извършени от "Арис Балтия " ООД към бензиностанции Мо-То 95, Унгария по повод извършени от клиенти на дружеството покупки на гориво за периоди 01.09. - 14.09.2021 г.; 16.09 - 29.09.2021 г. и 02.10. - 15.10.2021 г. /също неоспорени по делото/.

Договорът предвижда връчването на ответника на издадените от ищеца фактури на посочения от ответника електронен адрес iskren_pafvanov.dbv.bg. По делото не са ангажирани доказателства това да е сторено. Съгласно трайната съдебна практика, исковата молба представлява покана за плащане, а връчването на ответника на съдържащите се към съдебните книжа фактури следва да бъде взето предвид по силата на чл. 235 ал. 3 от ГПК, съгласно която разпоредба съдът взема предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право.

Поради изложеното съдът намира, че искът за присъждане на главница е основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло.

Относно иска за присъждане на мораторна лихва:

Както беше посочено по-горе, по делото не са представени доказателства, че фактурите са връчени на ответника преди подаване на исковата молба по какъвто и да било начин, в това число и на посочения в договора електронен адрес. Съгласно чл. 303 ал. 3 от ТЗ изпадането на длъжника в забава е обвързано с връчване на фактурата или покана за плащане. Тъй като няма доказателства да са връчени на ответника фактурите или покана за плащане, то до предявяване на исковата молба той не е бил изпаднал в забава, съответно не дължи претендираната мораторна лихва до подаване на исковата молба.

Поради изложеното искът за присъждане на мораторна лихва следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

4. Относно претенциите за присъждане на разноски:

Съгласно чл. 78 ал. 1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска, а съгласно ал. 3 на същия член ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска.

Ответникът не претендира разноски.

От ищеца се претендират и са сторени разноси в общ размер на 2321,40 лева, от които: 45,00 лева - държавна такса по обезпечителното производство и издаване на обезпечителна заповед; 0,90 лева – банкови такси; 650 лева – адвокатско възнаграждение за обезпечителното производство; 31,50 лева – за превод документи; 78,00 лева – такса на ЧСИ по налагане на обезпечение на бъдещия иск; 516,00 лева - държавна такса по исковото производство и 1000 лева – адвокатско възнаграждение за исковото производство.

Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за исковото производство е частично основателно. Материалният интерес съгласно заведените искове е 12917,27 лева. С оглед разпоредбата на чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в сила към момента на сключване на договорите за правна защита и съдействие, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 830 лв. + 3 % за горницата над 10000 лв. и е равно на 917,25 лева. Съдът намира, че възнаграждение непосредствено над минималния размер, а именно в размер на 950 лева съответства на сложността на правната задача на процесуалния представител на ищеца и поради това разноските за адвокатска защита на ищеца за исковото производство са прекомерни и следва да бъдат намалени до размера на 950 лева.

Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за обезпечителното производство е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 7 ал. 7, във вр. с чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 652,00 лева, под който е заплатеното такова от 650 лева.

С оглед посоченото, при прилагането на чл. 78 ал. 1 от ГПК съдът следва да вземе предвид разноси на ищеца в размер на 2271,40 лева.

Съразмерно на уважения материален интерес, на ищеца следва да бъдат присъдени разноси в размер на 2171,48 лева.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

1. ОСЪЖДА ЕТ „ИСКРЕН – ВЕСЕЛИН ПЪРВАНОВ”, с ЕИК 106513562, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ж.к. „Сениче”, бл. 55, вх. Г, ап. 79 да ЗАПЛАТИ на „АРИС БАЛТИЯ” ООД, рег.№ 40003269708, със седалище и адрес на управление: гр. Рига, Р Латвия, ул."Дзелзавас" № 74 сумата 12 349,04 лева, представляваща стойността на 5114,58 литра дизел, заредени от товарни автомобили на ответника-едноличен търговец на бензиностанции в Унгария, за която сума са издадени от ищеца Фактура № HU 000328/21 от 15.09.2021 г., Фактура № HU

000356/21 от 30.09.2021 година и Фактура № HU 000370/21 от 15.10.2021 година, на основание чл. 356 ал. 2 във вр. с чл. 348 от ТЗ във вр. с чл. 280 във вр. с чл. 79 ал. 1 от ЗЗД.

2. ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „АРИС БАЛТИЯ” ООД, рег.№ 40003269708, със седалище и адрес на управление: гр. Рига, Р Латвия, ул."Дзелзавас" № 74 за осъждане на ЕТ „ИСКРЕН – ВЕСЕЛИН ПЪРВАНОВ", с ЕИК 106513562, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ж.к. „Сениче”, бл. 55, вх. Г, ап. 79 да **ЗАПЛАТИ** на „АРИС БАЛТИЯ” ООД, рег.№ 40003269708 сумата 568,23 лева, представляваща мораторна лихва, сбор от мораторните лихви върху всяка от фактурираните суми, сбор от които е главницата, от датата на просрочието до датата на подаване на исковата молба /11.03.2022 г./, като неоснователен и недоказан.

3. ОСЪЖДА ЕТ „ИСКРЕН – ВЕСЕЛИН ПЪРВАНОВ", с ЕИК 106513562, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ж.к. „Сениче”, бл. 55, вх. Г, ап. 79 да **ЗАПЛАТИ** на „АРИС БАЛТИЯ” ООД, рег.№ 40003269708, със седалище и адрес на управление: гр. Рига, Р Латвия, ул."Дзелзавас" № 74 **сумата 2171,48 лева** - разноси по делото, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Окръжен съд-Габрово, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____